भूताः। एवमन्योपि यजमानः 'स्विष्टकृद्भ्यः' अग्निभ्यः, अश्वस्य 'लोहितं','जुहोति', चेत् स होमः शत्रूणामभिभवाय'भवति' ॥

(५) अत्र जुह्वमाधितुं साधनान्तरं विधत्ते। "गोमृग-कण्ठेन प्रथमामाऽऽहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगः* । रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति। अथो यत्रैषा ऽऽहुति-र्हूयते। न तत्र रुद्रः पशूनभिमन्यते" इति। अश्वं तूवरं गोमृगमित्युक्तेषु मध्ये यो गोमृगः तस्य कण्ठप्रदेशः विशसन-काले पृथगवस्थापनीयः। अतएव सूत्रकारेणोक्तं। प्रजापत-येऽश्वस्य तूवरस्य गोमृगस्यास्थिलोमत्वचमसम्भिन्दतः सूकर-विशसनं विशसतेति सम्प्रैषवत् कुर्वन्त्यश्वस्य लोहितं स्विष्टकृ-दर्थं निदधाति शफं गोमृगकण्ठञ्चेति। तेन 'गोमृगकण्ठे-न', प्रथमा स्विष्टकृदाऽऽहुतिर्होतव्या। गोमृगस्य पशुरूपत्वात् स्विष्टकृदग्नेश्चोग्रत्वेन रुद्ररूपत्वात् अनेन कण्ठहोमेन तस्मात् 'रुद्रात्', सर्वान् 'पशून्', अन्तर्हितान् करोति। अपि च यस्मिन् देशे 'एषा' स्विष्टकृदाऽऽहुतिः 'हूयते', तस्मिन् देशे पशून् रुद्रो न हिनस्ति ॥

(६) द्वितीयाऽऽहुतेः साधनान्तरं विधत्ते। "अश्वशफेन द्वि-तीयामाऽऽहुतिं जुहोति । पशवो वा एकशफं। रुद्रोऽग्निः स्वि-ष्टकृत्। रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः पशूनभिमन्यते" इति। 'एकशफं' अश्वशरीरं। अन्यत् पूर्ववद्व्याख्येयं ॥

---

* वै मृग इति A पुस्तकपाठः।